

Napustio nas je 23. veljače 2018. godine naš dragi profesor emeritus Predrag Keros u 85. života. Vijest je pogodila i rastužila sve nas koji smo ga poznavali. Bio je sveprisutna legenda na Fakultetu, sjajan nastavnik i znanstvenik, a i najmarljiviji i najuspješniji zdravstveni prosvjetitelj i populator zdravlja širokih slojeva stanovništva.

Pamtimo ga uvijek vedrog, nasmijanog, spremnog na šalu. Njegov smijeh bio je zarazan, često je odzvanjao hodnikom, a bio je i dovoljno glasan da se čuo i u pokrajnjim sobama. Bio je moj učitelj u studentskim danima, a kasnije, kao nastavnik, rado sam ga susretao i uvijek me razveselio svojim lukavim, šeretskim pogledom i nasmiješenim licem, te zanimljivim, često humorističnim primjedbama na aktualne događaje na Fakultetu. Često je započinjao razgovor s: "Maćak, jesi li čuo da..." ili "Čekaj, imam jedan dobar vic..." Na sastancima je zavaljen na stolicu ležerno i dobronamjerno dijelio prijedloge, pa kroz humor i oštre kritike.

Međutim ne treba promatrati prof. Kerosa samo s te društvene zabavne strane. Bio je ozbiljan i vrlo cijenjen nastavnik na Zavodu za anatomiju od 1960. godine, najprije kao asistent, pa docent (1965.), izvanredni profesor (1970.) i redovni profesor (1973). Generacije današnjih liječnika ga pamte upravo i po dozi ležernog humora kojim nam je uveliko olakšao prvi susret na Fakultetu sa smrću na anatomskim sekcijama. Pamtimo ga i po njegovoj knjizi iz Anatomije, u kojoj je uveo brojne hrvatske nazive koji do tada nisu postojali. Time je dao velik doprinos razvoju hrvatskog jezika, ali nismo svi bili sretni s njegovim inzistiranjem na uporabi baš svih "novokomponovanih" hrvatskih termina. Moram priznati da sam mu i ja prigovarao da se ne trebaju "pohrvatiti" svi anatomske pojmovi, već samo oni koji imaju šansu da zažive u narodu. Primjerice ljudi znaju da postoji bedrena ili lakatna kost i te nazive valja upotrebljavati, ali ne znaju za male koščice, kao što je kockasta, trokutasta ili graškasta kost, pa njihovi nazivi mogu ostati samo latinski. Pamte ga i bivši studenti drugim medicinskih, a i ostalih fakulteta i visokih škola.

Završio je čak tri specijalizacije iz opće kirurgije (1965.), ortopedije (1969.) i neurokirurgije (1978.). Radio je desetljećima u Klinici za neurokirurgiju KBC Zagreb kao pročelnik Polikliničkog odjela, pa ga znaju i brojni zahvalni pacijenti. Bio je i sjajan znanstvenik s preko 400 znanstvenih i stručnih članaka, brojnim knjigama, kongresima i simpozijima, kao i brojnim nagradama za životno djelo.

I zato će mnogima nedostajati. Nedostajat će nam njegov vedri duh, njegovo veliko znanje i životno iskustvo, liječničko umijeće, njegov prosvjetiteljski rad za opće dobro i općenito njegovo prisustvo! Velika Vam hvala dragi profesore, moj učitelju i moj uzore! Počivajte u miru!

M.Taradi